

Arrest

nr. 304 573 van 9 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is noch verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 25 augustus 2023.

Op 12 oktober 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 16 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten. U ben geboren in Lanchkhuti en verhuisde op uw 16 jaar naar Tbilisi. U omschrijft uw seksuele oriëntatie als panseksuele man. U valt niet zo zeer op een geslacht of gender maar op een persoon. U heeft al relaties gehad met mannen, vrouwen en transpersonen.

Vier à vijf jaar geleden leerde u M.T. kennen op een LGBTQ-evenement in een club in Tbilisi. M. is een lesbische vrouw. Vier maanden na jullie kennismaking stapten jullie in het huwelijksbootje om elkaar een dekmantel te geven en te voldoen aan de verwachtingen van de Georgische maatschappij. De burgerlijke status van getrouwd zijn brengt immers voordelen met zich mee in Georgië. Jullie woonden samen in Tbilisi en hadden voordat jullie trouwden afgesproken om elkaar vrijheid te geven, jullie konden beiden andere partners hebben. Eens jullie getrouwd waren, veranderde M. van gedachten en wilde ze niet langer dat u een relatie had met mannen omdat ze vreesde dat haar familie dit te weten zou kunnen komen. Jullie hebben samen een dochter T. ([...]2020)

U heeft in het verleden reeds in verschillende landen gewerkt in het kader van uw job. Eens u in het buitenland bent beginnen werken, verhuisde M. terug naar haar ouders. In februari en maart 2020 werkte u in Hongarije in het nationale circus. U vond een job in Slowakije en heeft daar gewerkt van november 2020 tot december 2021. U bleef nadien nog twee maanden in Zweden en keerde toen terug naar Georgië voor anderhalve maand. U kon terug aan de slag in het circus in Hongarije en was daar twee maanden. Vervolgens verbleef u drie tot vier maanden in Estland. U kreeg nadien een job aangeboden in Zwitserland in juli 2022 en verbleef daar tot 15 januari 2023, met uitzondering van enkele dagen in oktober 2022 toen u voor een tandbehandeling naar Georgië terugkeerde.

U had problemen met uw schoonfamilie. Ze eisten dat u financieel voor hen voorzag, wilden dat u een appartement voor hen kocht en hun uitgaven bekostigde. In totaal gaf u hen 16.000 lari, u gaf maandelijks een som geld. In februari was uw schoonfamilie op de hoogte van uw seksuele oriëntatie. Eens ze dat wisten, eisten ze buiten geld ook andere zaken. Ze namen twee moto's van u af en uw auto. U was het beu en besloot eind februari om hen geen geld meer te geven. Omdat ze u niet wilden verliezen als inkomstenbron, bedreigden ze u en stuurde de oom, die een criminele autoriteit is, op 15 maart 2023 zes paar mannen op u af om u in elkaar te slaan in de buurt van uw huis. Ze wilden dat u zou blijven betalen en zou doen wat ze van u vroegen. Ze namen ook uw gsm af. U bracht drie dagen door in het ziekenhuis.

Op 24 maart 2023 verliet u Georgië en vloog u naar België. U heeft hier gewerkt totdat u op 19 juni naar Duitsland ging. U had een kennis waar u kon verblijven. U keerde terug naar België op 23 augustus en verzocht op 25 augustus om internationale bescherming bij de bevoegde asielinstanties.

Ter ondersteuning voor uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw originele paspoort, twee originele verblijfstitels van Slowakije en een originele kaart in verband met ziekteverzekering in Zwitserland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U besloot Georgië te verlaten omwille van uw seksuele oriëntatie en problemen met uw schoonfamilie. U identificeert zich als panseksuele man en in Georgië kan u zo niet openlijk leven. Uw schoonfamilie bedreigde u en eiste geld. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 11, 12, 13) Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen omwille van uw seksuele oriëntatie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw houding niet in overeenstemming is met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers blijkt dat u reeds

meermaals voor langere periode in Europa heeft gewoond zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zo verbleef u enkele maanden in Hongarije, Zweden, Estland en werkte u van november 2020 tot december 2021 in Slowakije. Van juli 2022 tot januari 2023 werkte u in Zwitserland. (npo p. 5) Waar er opgeworpen zou kunnen worden dat u nooit asiel heeft aangevraagd in deze Europese landen omdat uw situatie toen nog niet problematisch was, moet er toch op worden gewezen dat uw gedrag nadien alsnog haaks staat op uw aangehaalde vrees. (npo p. 3) U werd bedreigd door uw schoonfamilie sinds februari 2023 en in maart werd u in elkaar geslagen. U verliet uiteindelijk het land op 24 maart 2023 maar vroeg geen asiel aan bij aankomst in België, hoewel u reeds drie jaar wist dat er zo een procedure bestaat. (npo p. 3) U verbleef een paar maanden in België en ging nadien enkele maanden naar Duitsland. U vroeg pas asiel aan nadat u op 23 augustus terugkeerde naar hier. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land, in dit geval België in maart 2023 en vervolgens Duitsland, op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen. U deed dit echter niet, gezien u noch bij uw eerste aankomst in België, noch in Duitsland asiel aanvroeg ondanks het feit dat u wist wat asiel was. Uw handelwijze toont een desinteresse in de asielprocedure aan en is op zichzelf onverenigbaar met het bestaan van, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Uw **algemene geloofwaardigheid wordt op deze manier reeds aangetast**.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen. In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. **Het loutere feit panseksueel te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling** in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij u ertoe gehouden bent uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. In casu hebt u echter onvoldoende concrete elementen aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

In Georgië leidde u een dubbelleven om uw seksuele oriëntatie verborgen te houden. U had een leven dat aanvaardbaar was voor de mensen in uw omgeving, een standaardleven, en heeft nooit problemen gehad (buiten met uw schoonfamilie). Eens per maand nam u deel aan evenementen die voor de LGBTQ-gemeenschap werden georganiseerd. Het waren anonieme evenementen en dus veilig. U heeft in Tandagoma een aantal vrienden die op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en ook uw vrouw M. weet het, voor de rest niemand. Uw familie is niet op de hoogte en u wilt dat zo houden omdat uw kind anders gepest zou worden en uw ouders in schande zouden leven. U wilt hen dat besparen. (npo p. 9, 10, 11, 18)

U haalde aan dat uw schoonfamilie in februari 2023 te weten kwam dat u panseksueel bent en dat uw problemen met hen vervolgens verergerden. Op de DVZ verklaarde u als volgt: "op een gegeven moment is haar familie dat toch te weten gekomen. Hierdoor kreeg ik bedreigingen van haar broer..." U maakte echter **niet aannemelijk dat uw schoonfamilie op de hoogte is van uw seksuele oriëntatie en dat u om die reden problemen had met hen**. U legde immers **tegenstrijdige, vage en onlogische verklaringen** af over de vraag of uw schoonfamilie al dan niet op de hoogte is en hoe ze het te weten zijn gekomen.

Eenzijds haalde u aan dat uw schoonfamilie eventueel een video heeft gezien waarin u een man kuste. Gevraagd wat u doet denken dat ze zo een video zagen, antwoordde u zeer vaag: "Want er was iemand die

die video nam en stuurde naar iemand anders.” Uit dergelijke verklaring kan natuurlijk niet worden afgeleid dat uw schoonfamilie dergelijke video heeft gezien en zo op de hoogte is van uw seksuele oriëntatie. Vervolgens gevraagd hoe u zeker weet dat uw schoonfamilie op de hoogte is, gaf u aan dat toen u in maart in elkaar werd geslagen, ze tegen u zeiden dat ze u iets zouden aandoen ‘als u uw gat niet zou houden’, wat een uitdrukking is die betekent dat u zich moet gedragen zoals ze willen, in dit geval wilden ze geld van u. (npo p. 15, 16) Opnieuw kan hieruit niet worden afgeleid dat uw schoonfamilie op de hoogte is.

Anderzijds was het volgens u een optie dat uw schoonfamilie op de hoogte is door de informatie die in uw telefoon stond. Uw telefoon was immers afgenomen toen u in maart 2023 in elkaar werd geslagen. Dit is echter tegenstrijdig met wat u later verklaarde, namelijk dat uw schoonfamilie reeds in februari op de hoogte kwam, dus voordat uw telefoon werd afgenomen. Daarenboven heeft uw schoonfamilie u nooit gecontacteerd in verband met uw seksuele oriëntatie en er niets van vermeld, wat doet vermoeden dat ze er niet van afweten. (npo p. 9, 10, 15, 18)

Als derde mogelijkheid opperde u dat uw vrouw M. hen verteld zou hebben over uw seksuele oriëntatie. In augustus dreigde ze er ook mee om uw familie in te lichten als u haar uw auto niet zou geven. (npo p. 15, 16, 18) Dit is echter niet geloofwaardig. De familie van M. is heel agressief ten opzichte van de LGBTQ-gemeenschap. (npo p. 15) M. had voordat jullie trouwen een discussie met haar familie over het milieu waarin ze zich bevond. Dat was voor haar de aanleiding om u voor te stellen om te trouwen zodat jullie konden voldoen aan de verwachtingen van de maatschappij. En hoewel jullie overeen waren gekomen om elkaar vrijheid te geven in jullie huwelijksrelatie, kwam M. daar al snel op terug omdat ze vreesde dat haar ouders te weten zouden komen dat u met andere mannen slaapt. Ze wilde absoluut voorkomen dat iemand op de hoogte was van jullie overeenkomst. (npo p. 12, 13, 14) In de context die u schetste dat M. niet wilde dat haar familie op de hoogte was van jullie overeenkomst, is het niet aannemelijk dat ze zelf haar familie zou inlichten over het feit dat u een niet traditionele seksuele oriëntatie hebt, noch dat ze uw eigen familie erover zou vertellen, gezien dat het risico met zich meebracht dat ook haar eigen familie het dan ter ore zou komen.

Daarenboven gaat het hier om louter blote beweringen die u op geen enkele manier staft. U legde immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot de bedreigingen van uw schoonfamilie. U haalde aan dat uw telefoon op 15 maart 2023 werd afgenomen toen u in elkaar werd geslagen. Op uw telefoon had u toevallig alle bewijzen van berichten en dreigementen die uw schoonfamilie naar u gestuurd had. (npo p. 9, 10, 18) U liet ook na bewijs voor te leggen over uw ziekenhuisopname, en dit niettegenstaande dit dateert van maart 2023 en u dus al tijd heeft gehad om uw asielmotieven te onderleggen, én dat u tijdens het gehoor op het CGVS een extra week de tijd werd gegeven om extra stukken op te sturen. (npo p. 4, 16, 17)

Zelfs indien enig ernstig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt omwille van uw seksuele oriëntatie -quod non-, dan nog **maakt u geenszins hard dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in uw land van herkomst**. Immers, internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet aantoonbaar dat u in geval van nood niet op bescherming zou kunnen rekenen van de Georgische autoriteiten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden

doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Indien u vindt dat uw rechten werden geschonden in Georgië, kan er van u verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Toen u in het ziekenhuis belandde nadat u in elkaar was geslagen, vroeg men u daar wat er was gebeurd. Omdat u niet wilde dat de politie zou langskomen, loog u dat u was gevallen. U wist immers dat als u zou zeggen dat u werd geslagen, volgens het protocol de politie zou worden opgeroepen. (npo p. 16) De reden is dat het volgens u geen zin heeft om de politie te betrekken en het de zaak alleen maar zou verergeren, gezien u werd aangevallen door de oom van uw vrouw, een criminele autoriteit met connecties. Daarenboven was u niet bereid om naar de politie te stappen om problemen omwille van uw seksuele oriëntatie aan te kaarten, gezien anderen, waaronder uw familie, hier dan over zouden kunnen horen en u dat risico niet wilt nemen. U gelooft dat er in Georgië geen bescherming voorhanden is. U heeft vrienden die homoactivist waren en bescherming zochten van de politie maar zonder resultaat. Het gaat hier echter om louter blote beweringen. U heeft ook nooit een advocaat benaderd. De reden waarom u geen advocaat onder de arm nam, is opnieuw de vrees dat uw seksuele oriëntatie aan het licht zou komen. Echter gaat het hier opnieuw om een louter hypothetische vrees die geenszins volstaat om uw gebrek aan beschermingspogingen te verantwoorden.

Bijgevolg laat u het na om aan te tonen en te concretiseren dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen in de toekomst in het geval u in de problemen zou komen. U maakt niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn om u de nodige hulp of bescherming te verlenen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw paspoort bevat louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. De twee Slowaakse verblijfstitels tonen aan dat u een aantal jaar verblijfsrecht had in Slowakije. De ziekteverzekering van Zwitserland onderbouwt uw verklaring dat u een tijd in Zwitserland heeft gewoond. Deze twee aspecten werpen geen ander licht op de bevindingen in uw asielrelaas.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren, dan wel te weerleggen. Verzoeker steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 14 maart 2024 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt naar het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 11 december 2023

4. Voorafgaand

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. Verzoeker verklaart Georgië te hebben verlaten uit vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele oriëntatie en problemen met zijn schoonfamilie. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.4. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, op grond van volgende overwegingen:

- (i) verzoekers houding getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade omdat hij (a) meermaals voor langere periodes in Europa heeft gewoond zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen en (b) op 24 maart 2023 in België aankwam maar pas, na een verblijf van enkele maanden in België en Duitsland, op 25 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische autoriteiten;
- (ii) niettegenstaande de LGBTI+ gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, blijkt uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier dat er actueel geen sprake is van een

veralgemeende vervolging van LGBTI+ personen; de vrees voor vervolging dient individueel te worden beoordeeld;

(iii) verzoeker maakt het niet aannemelijk dat zijn schoonfamilie op de hoogte is van zijn seksuele oriëntatie en zijn problemen met hen, (a) omwille van zijn tegenstrijdige, vage en onlogische verklaringen en (b) omdat het louter blote beweringen zijn die hij op geen enkele manier staft;

(iv) zelfs indien ernstig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten omwille van verzoekers seksuele oriëntatie, quod non, maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië;

(vi) de door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

5.5. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het asielrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.6. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Inzake het laattijdig karakter van het verzoek om internationale bescherming wijst de Raad erop dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk of van zodra hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. De vaststelling dat verzoeker niet onmiddellijk bij zijn aankomst in een veilig land een verzoek om internationale bescherming indiende, te weten in België waar hij op 24 maart 2023 toekwam maar pas op 25 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende, na enkele maanden in België en in Duitsland te hebben verbleven en gewerkt, doet dan wel degelijk afbreuk aan de door hem beweerde nood aan internationale bescherming. Verzoeker citeert in zijn verzoekschrift uit een rapport van UNHCR (*“Beyond proof, credibility assessment in EU asylum systems”*) en betoogt in het algemeen dat de asielinstanties rekening moeten houden met de redenen die de asielzoeker aanhaalt om te verklaren waarom hij zijn aanvraag niet vroeger heeft ingediend. Noch in zijn verzoekschrift, noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS (NPO CGVS, p. 5-6) haalt verzoeker echter enige persoonlijke redenen aan waarom hij pas vijf maanden na zijn aankomst en verblijf in België en Duitsland, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend bij de Belgische autoriteiten.

Inzake de vastgestelde inconsistenties met betrekking tot verzoekers vrees voor vervolging door zijn schoonfamilie komt verzoeker niet verder dan het louter herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees en het bekritisieren en het tegenspreken van de gevolgtrekking door het CGVS, maar dit zonder een element van de bestreden beslissing afdoende en *in concreto* te weerleggen.

5.7. Tenslotte is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat zelfs indien ernstig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten omwille van verzoekers seksuele oriëntatie, hij niet aannemelijk maakt dat hij geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11

december 2023 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 14 maart 2024 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Gelet op wat voorafgaat, volstaat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap dan ook niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hulp en/of bescherming te bieden aan verzoeker.

De Raad wijst erop dat het dan ook aan verzoeker toekomt in concreto aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissing worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Indien u vindt dat uw rechten werden geschonden in Georgië, kan er van u verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Toen u in het ziekenhuis belandde nadat u in elkaar was geslagen, vroeg men u daar wat er was gebeurd. Omdat u niet wilde dat de politie zou langskomen, loog u dat u was gevallen. U wist immers dat als u zou zeggen dat u werd geslagen, volgens het protocol de politie zou worden opgeroepen. (npo p. 16) De reden is dat het volgens u geen zin heeft om de politie te betrekken en het de zaak alleen maar zou verergeren, gezien u werd aangevallen door de oom van uw vrouw, een criminele autoriteit met connecties. Daarenboven was u niet bereid om naar de politie te stappen om problemen omwille van uw seksuele oriëntatie aan te kaarten, gezien anderen, waaronder uw familie, hier dan over zouden kunnen horen en u dat risico niet wilt nemen. U gelooft dat er in Georgië geen bescherming voorhanden is. U heeft vrienden die homoactivist waren en bescherming zochten van de politie maar zonder resultaat. Het gaat hier echter om louter blote beweringen. U heeft ook nooit een advocaat benaderd. De reden waarom u geen advocaat onder de arm nam, is opnieuw de vrees dat uw seksuele oriëntatie aan het licht zou komen. Echter gaat het hier opnieuw om een louter hypothetische vrees die geenszins volstaat om uw gebrek aan beschermingspogingen te verantwoorden.”*

5.8. Inzake de door verzoeker aangebrachte documenten treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn motivering dat deze documenten niet van die aard zijn dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Verzoekers paspoort staft zijn identiteit die in deze stand van de procedure niet in twijfel wordt getrokken. De twee Slowaakse verblijfstitels tonen aan dat verzoeker een aantal jaar verblijfsrecht had in Slowakije. De ziekteverzekering van Zwitserland onderbouwt verzoekers verklaring dat hij een tijdje in Zwitserland heeft gewoond. Deze twee aspecten werpen geen ander licht op de bovenstaande bevindingen.

5.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen.

5.10. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Georgië zou hebben gekend of zal kennen.

5.11. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.12. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS